

Resolució 427/2020, de 13 d'agost¹

Número d'expedient de la reclamació: 336/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: El text d'una ordenança fiscal.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: L'objecte de la sol·licitud no és tant l'accés a informació en poder de l'Administració (que és el que defineix els conceptes d'informació pública i, per extensió, del dret d'accés a la informació pública, segons els apartats b i c de l'article 2 LTAIPBG), ja que la informació publicada en un butlletí oficial difós per internet ja ha deixat d'estar pròpiament en poder de l'Administració, a l'esdevenir de domini públic, sinó l'emissió de còpies de documents accessibles per a tot el món. En conseqüència, i tal com argumenta l'informe municipal, és més que dubtós que ens trobem en un supòsit d'exercici del dret d'accés a la informació pública, del dret a saber, de manera que la Reclamació pot ser inadmesa sobre la base de l'article 33.2 RGAIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no té per objecte el dret d'accés a la informació pública. Si el que necessita la persona reclamant són còpies impreses d'informació del domini públic accessible per internet, ja sigui perquè no té ordinador o impressora particulars, o per motius de falta d'habilitats informàtiques o per raons de discapacitat o de salut, pot acudir a altres serveis més adequats per a aquestes prestacions, com és el cas de les biblioteques públiques o de les copisteries privades, en comptes de requerir-les als serveis de transparència, la responsabilitat del qual és garantir l'accés a la informació pública, més que deixar serveis de copisteria.

Paraules clau: Ajuntament. Ordenances fiscals. Publicacions oficials Reclamació contra format de lliurament de la informació. Publicitat activa. Còpies. Canvi de format. Dret d'accés a la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 16 de juliol del 2020 entra a la GAIP la Reclamació 336/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de març de 2020 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a informació municipal a l'Ajuntament de Barcelona en la qual sol·licita el següent: còpia del text íntegre de

---

¹ La versió original d'aquesta Resolució redactada pel Ponent és la versió en castellà

L'Ordenança fiscal 3.18 Taxes pel servei de recollida de residus municipals generats als domicilis particulars per a 2020, que ha estat publicada pel Butlletí Oficial de la Província de Barcelona. Demana de rebre la informació sol·licitada per escrit, a la seva adreça postal.

3. El 2 de juliol de 2020, finalitzada la suspensió de procediments decretada per l'estat d'alarma ocasionat per la Covid19, l'Ajuntament de Barcelona estima la sol·licitud anterior, si bé canviant el format utilitzat per facilitar la informació sol·licitada. A aquests efectes, la resolució municipal argumenta que l'article 36.2 LTAIPBG autoritza a l'Administració per facilitar la informació en un format diferent al sol·licitat si es dona, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents: "a) Si existeix una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti el sol·licitant l'accés a les dades. b) Si la informació ja ha estat difosa o publicada provisionalment en un altre format i s'hi pot accedir fàcilment. En tal cas, s'ha d'indicar al sol·licitant la font d'informació. c) Si es considera raonable utilitzar un format diferent al sol·licitat, sempre que es justifiqui." La resolució municipal considera que en aquest cas es donen les tres circumstàncies indicades i en conseqüència facilita la informació sol·licitada mitjançant un enllaç a l'espai web en el qual està publicada.
4. La Reclamació presentada el 16 de juliol de 2020 és motivada en els termes següents: la via digital oferta per l'Ajuntament, proporcionant un enllaç digital en un paper, impedeix d'accedir al document; si el ciutadà posa el dit a sobre de l'enllaç, no apareix la informació demanada. Això obliga el ciutadà a comprar un ordinador i a utilitzar-lo en contra de la seva salut.
5. El 21 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 6 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, segons el qual la sol·licitud d'informació de què deriva la Reclamació va ser estimada el 2 de juliol de 2020 i notificada efectivament el 13 del mateix mes (si bé la persona reclamant es va negar a acceptar la notificació). La resolució estimatòria disposa facilitar la informació sol·licitada, si bé canviant el format demanat, en aplicació de l'article 36.2.a i b LTAIPBG (una opció més econòmica i la informació ha estat difosa prèviament i és accessible fàcilment). L'informe subratlla que, tal com indica la mateixa persona reclamant a la seva sol·licitud, la informació sol·licitada està publicada a internet, al butlletí oficial corresponent; considera que, d'acord amb l'exposició de motius de la LTAIPBG, les sol·licituds d'accés a la informació pública complementen la informació a què la ciutadania pot accedir directament mitjançant la transparència i que seria inassumible per a l'Ajuntament haver de notificar individualment a la ciutadania la informació que ja publica en el seu espai web, accessible directament per a tothom. A més que en aquestes circumstàncies és

procedent legalment una remissió a la informació publicada, l'informe considera que fins i tot és dubtós que puguin ser objecte de sol·licituds d'informació pública peticions que es limiten a demanar còpies d'informació que és objecte de publicitat activa.

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, en el seu cas, les que resolguin el recurs de reposició poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula el present títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

La Reclamació és inadmissible per manca d'objecte, perquè és formulada quan ja s'ha notificat a la persona reclamant la resolució municipal estimatòria de la sol·licitud.

Efectivament, la documentació aportada a aquest procediment per l'Ajuntament acredita que dies abans de la presentació de la Reclamació es va notificar a la persona reclamant l'estimació de la sol·licitud, incloses les dades necessàries per poder accedir directament a la informació sol·licitada, que ve sent objecte de publicitat activa mitjançant la difusió del butlletí oficial corresponent, una cosa que ja sabia la persona reclamant en formular la seva sol·licitud.

En aquestes circumstàncies, l'objecte de la Reclamació no és tant l'accés a informació en poder de l'Administració (que és el que defineix els conceptes d'informació pública i, per extensió, del dret d'accés a la informació pública, segons els apartats b i c de l'article 2 LTAIPBG), ja que la informació publicada en un butlletí oficial difós per internet ja ha deixat d'estar pròpiament en poder de l'Administració, a l'esdevenir de domini públic, sinó l'emissió de còpies de documents accessibles per a tothom. En conseqüència, i tal com argumenta l'informe municipal, és més que dubtós que ens trobem en un supòsit d'exercici del dret d'accés a la informació pública, del dret a saber, de manera que la Reclamació pot ser inadmesa sobre la base de l'article 33.2 RGAIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

L'Ajuntament ha estimat la sol·licitud i facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant, per més que es negués a acceptar-la, si bé amb un format diferent al sol·licitat. Cal assenyalar, tanmateix, que el canvi de format establert per l'Ajuntament té empara consistent en els apartats a i b

de l'article 36.2 LTAIPBG, que l'autoritzen si l'opció escollida és més econòmica (i sens dubte l'enllaç a la publicació és més econòmic que la còpia de l'ordenança sol·licitada) o si la informació sol·licitada està publicada i és fàcilment accessible (i ho és, ja que està publicada en un butlletí oficial, fàcilment accessible per a tothom a internet).

Si el que necessita la persona reclamant són còpies impreses d'informació del domini públic accessible per internet, ja sigui perquè no té ordinador o impressora particulars, o per motius de falta d'habilitats informàtiques o per raons de discapacitat o de salut, o per qualsevol altre motiu, pot acudir a altres serveis més adequats per a aquestes prestacions, com és el cas de les biblioteques públiques o de les copisteries privades, en comptes de requerir-les als serveis de transparència, la responsabilitat del qual és garantir l'accés a la informació pública, més que prestar serveis de copisteria, i en aquest cas la informació sol·licitada ja ha estat facilitada a la persona reclamant amb la indicació de l'enllaç que la publica.

En consideració a les anteriors consideracions, és procedent inadmetre la Reclamació, tant per falta d'objecte, com perquè la seva pretensió està al marge del dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 d'agost de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 336/2020 per falta d'objecte i per estar al marge del dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.